Motion till riksdagen 1986/87: Ju634

Arne Svensson (m)

Gränsvärde för narkotika vid trafiknykterhetsbrott

Att alkoholförtäring och bilkörning inte hör ihop är alla överens om. Att bilkörning och narkotikamissbruk inte heller hör ihop är en uppfattning som också delas av alla.

En berättigad fråga är då vilka möjligheter samhället har att beivra den risk som en narkotikapåverkad bilförare utgör för sina medtrafikanter och sig själv.

När det gäller alkoholförtäring i samband med bilkörning utgör de nuvarande blodproven och de fastställda promillegränserna en klar och bestämd grund för bestämmande av brott och straffpåföljd.

Samma möjlighet att enkelt fastställa huruvida en narkotikapåverkad bilförare varit olämplig att uppträda i trafiken har polis, åklagare och domare inte i dag.

Förekomsten av narkotika i blodet kan, enligt uppgift, mätas på ungefär samma sätt som alkoholförekomst. Som exempel kan nämnas att från sakkunnigt håll har uppgetts att 0,5 mikrogram amfetamin per gram blod torde motsvara en kraftig berusning av personen i fråga.

Det torde nu vara hög tid att omgående ta itu med problemet med drogade bilförare i trafiken i likhet med vad som gäller alkoholkoncentration.

Detta bör kunna ske exempelvis genom att det i lag fastställs en högsta gräns för narkotikakoncentrationen i förarens blod under eller efter färden.

Med stöd av vad ovan anförts hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag till en lagstiftning gällande en högsta gräns för narkotikakoncentration i en förares blod under eller efter färden.

Stockholm den 27 januari 1987

Arne Svensson (m)